

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J.R., narozený dne ...
bytem ...
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí,**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2018, č. j. MF-4199/2018/3902-4

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2018, č. j. MF-4199/2018/3902-4 se z r u š u j e a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Bc. Vladimíra Volného do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 29.1.2018 čj. 5602-2/2018-900000-314, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 1. 2. 2017 čj. 2613-22017-540000-12 o zastavení řízení o přestupku podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

2. **Žalobce prostřednictvím své žaloby** nejdříve namítal, že žalovaný dospěl k nesprávnému závěru o dodržení subjektivní dvouměsíční lhůty pro zahájení přezkumného řízení. I kdyby obstála argumentace žalovaného v tom směru, že neměl k dispozici správní spis a rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017, kdy Krajský soud v Plzni přípisem ze dne 24.11.2017, č.j. 17 A 7/2016-97 sděluje, že GŘC do spisu doložilo již rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1.2.2017. Nelze tak akceptovat závěr žalovaného o tom, že snad o nezákonném rozhodnutí GŘC nevědělo až do doby vydání rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30.11.2017, č.j. 17 A 7/2016-106. Z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30.11.2017 totiž vyplývá, že při jednání před krajským soudem dne 20.11.2017 vyšlo najevo, že po zrušovacím rozsudku Krajského soudu v Plzni GŘC a CUKV v řízení pokračovaly, vydaly nová rozhodnutí o věci a správní řízení tímto bylo pravomocně ukončeno. Za dané situace by bylo absurdní se domnívat, že GŘC nemohlo posoudit zákonnost rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1.2.2017 dříve, než na základě následného podnětu CUKV. Nelze akceptovat závěr žalovaného o tom, že i kdyby GŘC o vydání rozhodnutí mohlo vědět, nemělo informace o tom, že bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, jelikož neznalo jeho obsah. GŘC prokazatelně mělo informace a dokumenty o tom, že rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1.2.2017 je nezákonné nejpozději ke dni 24.11.2018, kdy vyžádal předmětné rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1.2.2017 CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1.2.2017 a předložil jej Krajskému soudu v řízení sp.zn. 17 A 7/2016, když zároveň GŘC vystupoval jako žalovaný a věděl tedy, že probíhá soudní řízení správní a nemohla tak uběhnout prekluzivní lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek. Žalobce považuje za absurdní argumentaci, že snad mělo GŘC, které disponuje právně vzdělaným aparátem, vyčkávat na závěry, vyslovené v rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30.11.2017, č.j. 17 A 7/2016-106 úřadu. Tomu odporují i závěry žalobce odkazuje na závěry, vyslovené rozsudku NSS, č.j. 9 As 183/2014-34, podle něhož "za den, kdy se správní orgán dozvěděl o důvodu zahájení přezkumného řízení podle § 96 odst. 1 správního řádu z roku 2004, je třeba považovat den, kdy správní orgán získal dokumenty a informace, z nichž později usoudil, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy." O důvodech pro zahájení přezkumného řízení se správní orgán dozvěděl podle žalobce nejpozději dne 24.11.2017 (když jako žalovaný v soudním řízení správním u KS Plzeň předložil rozhodnutí CUKV č.j. 2613-2/2017-540000-14 ze dne 1.2.2017. Za takového stavu bylo zkrácené přezkumné řízení zahájeno vydáním rozhodnutí opožděně až dne 29.1.2018, když subjektivní dvouměsíční lhůta uplynula dnem 24.1.2018 a závěr žalovaného je tak nesprávný. Podle žalobce bylo namístě provést důkaz zejména spisem KS v Plzni sp. zn. 17 A 7/2016 a žalobce považoval za nepřipustné, že mohl předkládat důkazy až v odvolacím řízení. Podle žalobce nebylo mu umožněno předložit důkazy o uplynutí prekluzivní lhůty. Žalobce se také neztotožnil se závěrem žalovaného o analogickém použití § 124a daňového v oblasti správního trestání. Podle žalobce analogii k daňovému řádu nelze použít, neboť ta je v oblasti trestního práva zakázána k tíži obviněného.
3. **Žalovaný se ve svém vyjádření** k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že subjektivní lhůta počíná běžet od okamžiku, kdy se příslušný správní orgán dozvěděl o důvodu pro zahájení řízení, tedy až po předběžném posouzení věci, kdy dospěl k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Vydání rozhodnutí je okamžik rozhodný pro běh roční objektivní lhůty. Podle žalovaného GŘC mohlo mít pochybnosti o zákonnosti rozhodnutí CÚKK ze dne 1. 2. 2017 nejdříve na základě podnětu CÚKK doručeného dne 22. 1. 2018. za počátek lhůty nelze podle žalovaného

naopak považovat den, kdy GŘC doložilo rozhodnutí CÚKK do spisu KS v Plzni na základě požadavku vysloveného při jednání před soudem dne 20. 1. 2017. V daném okamžiku totiž GŘC neprovádělo žádné prověřování zákonnosti rozhodnutí CÚKK, nemělo k tomu žádnou povinnost, pouze se s ním mohlo seznámit. GŘC rozhodnutí po obsahové stránce nijak nepřezkoumávalo. S ohledem na uvedené nepovažuje žalovaný za nutné k tomuto jakkoli doplňovat dokazování, neboť předání rozhodnutí KS v Plzni nemá na běh subjektivní lhůty vliv. po obsahové stránce jsou rozhodnutí přezkoumávána až v okamžiku, kdy vznikne nějaká kvalifikovaná pochybnost o jejich správnosti. Pokud bychom měli připustit takový kvalifikovaný okamžik dříve, než je doručení podnětu správního orgánu, musel by být vznik pochybnosti zcela zřejmý a osvědčitelný, což podle žalovaného v dané věci není. Podnět CÚKK je až reakcí na rozsudek KS v Plzni čj. 17 A 7/2016-106 ze dne 30.11.2017, který byl GŘC doručen dne 8.1.2017. Podle žalovaného byly splněny podmínky pro konání zkráceného přezkumného řízení, neboť porušení právního předpisu bylo zjevné ze spisu a nebylo co dále dokazovat.

4. V replice žalobce uvedl, že poukázal na rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2015 čj. 6 As 89/2015-51, podle něhož "Počátek běhu subjektivní lhůty musí být nějak objektivizován. Pokus objektivizovat ji stanoviskem interního a do věci fakultativně zapojeného poradního útvaru předsedy stěžovatele je ve skutečnosti otevřením prostoru pro nelimitovanou svévoli. Jediná smysluplná objektivizace začátku běhu subjektivní lhůty spočívá v určení okamžiku, kdy se informace zakládající důvod pro zahájení přezkumného řízení dostala do povědomí orgánu oprávněného takové přezkumné řízení zahájit." Z toho je zřejmé podle žalobce, že posledním možným okamžikem, kdy GŘC bylo informováno o tom, že v dané věci le zahájit přezkumné řízení, je datum 24. 11. 2017 či dříve, kdy se rozhodnutí CÚKV čj. 2613-2/2017-540000-12 ze dne 1. 2. 2017 dispozice GŘC, bez ohledu na to, zda a kdy obdrželo GŘC podnět od CUKV. Žalobce má navíc za to, že GŘC, které vedlo spor proti žalobci ve věci vedené před KS v Plzni pod sp. zn. 17 A 7/2016, mělo detailní znalost správního spisu. Žalobci bylo v dané věci upřeno zkráceným přezkumným řízením právo
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 76 s.ř.s..
6. Soud rozhodl o věci podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
7. Žalobu soud **shledal** důvodnou.
8. Podle § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.
9. Soud v daném případě ze správního spisu zjistil, že žalobce v odvolání argumentoval obdobně jako v žalobě a současně navrhl důkaz spisem KS v Plzni sp. zn. 17 A 7/2016 za účelem prokázání počátku běhu subjektivní lhůty pro zahájení přezkumného řízení. Žalovaný logicky nezdůvodnil v napadeném rozhodnutí, proč neprovedl tento důkazní návrh. Ve výše shrnutém vyjádření k žalobě označil důkazní návrh za nadbytečný proto, že si byl (pozdějším) počátkem běhu lhůty jist bez důvodných pochybností. Takové odůvodnění neprovedení důkazu je zcela neakceptovatelné, nepřezkoumatelné a nese znaky libovůle správního orgánu.

10. Zároveň toto nasvědčuje nedostatečnému skutkovému zjištění, neboť soudu je z jeho úřední činnosti známo, že již při ústním jednání ve věci vedené pod sp. zn. 17 A 7/2016 bylo poukázáno na možnou nezákonnost nového rozhodnutí CÚ o zastavení řízení o přestupku v době, kdy probíhá řízení o kasační stížnosti. Jednání byl přítomen právě příslušný správní orgán - GŘC, který poté po více než 2 měsících zahájil správní řízení. Za účelem prokázání, zda se tento příslušný správní orgán při soudním jednání ve spojení s žalobcem zmíněným předložením nezákonného rozhodnutí soudu, mohl tímto kvalifikovaně seznámit s důvodem nezákonnosti, je nezbytné doplnit v tomto směru skutkové zjištění, zejména provést žalobcem navržený důkaz soudním spisem sp. zn. 17 A 7/2016.
11. Žalovaný správně poukazuje na okolnost, že podle judikatury NSS je za okamžik počátku subjektivní lhůty považován den, kdy správní orgán získal dokumenty a informace, z nichž později usoudil, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Z formulace "z nichž později usoudil" však jasně vyplývá, že počátek běhu subjektivní lhůty nelze odvozovat teprve "po předběžném posouzení věci, kdy dospěl k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy", jak uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě. Rozhodující je prokázání, kdy příslušný orgán měl potřebnou informaci a dokumenty. Na žalovaném bude nyní zjistit a zdůvodnit, zda potřebná informace nebyla sdělena správnímu orgánu již při jednání soudu a zda k tomu potřebný dokument nepředstavuje samotné nezákonné rozhodnutí CÚ, které příslušný správní orgán vzápětí po soudním jednání obstaral.
12. V souladu s tímto právním názorem považuje soud napadené rozhodnutí za nezákonné podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s. V novém rozhodnutí žalovaný doplní řízení v potřebném rozsahu za účelem zjištění přesného okamžiku počátku běhu subjektivní lhůty, zejména provede navržený důkaz spisem zdejšího soudu sp. zn. 17 A 7/2016 vč. zvukového záznamu z ústního jednání.
13. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud podle § 76 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, jenž měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající ze 3 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 3 režijních paušálů po 300 Kč, navýšené o DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 23. srpna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

